

majo iz starih kapnic svojih očakov, ktere pohabljene že nikjer vode ne deržé. Kaj je pa naš narod res tako len, nemaren in slep, da ne vidi, kar mu je v prid in dobiček? Ne, ni ne — to zamoremo z dobro vestjo reči; edino, česar mu manjka, je, da ne vé: kako in kaj. Da bi pač seme, ki ga seje naše obertnijsko društvo za izbistrenje naših ljudi, ne padalo tolikrat na nerodovitno zemljo! Veliko prej bi se raztopil led teh zlatih studencov, da bi blagoslovili domovino našo! Kupčija s tako napravljanim živežem, naj je mleko, meso, zelenjava, sočivje ali kaj drugega, da se ohrani dolgo dober, ni taka mala reč kakor nekteri mislijo. Res narobe svet je, ako iz puste severne Nemčije pošiljajo v naše plodne dežele stlačeno zelenjad (comprimirte Gemüse) namesto da bi jo mi njim pošiljali! Nam je Terst tako blizo; iz Tersta pa grejo po morji na vse kraje svetá ladije, in nekteri ljudje bivajo celi čas svojega življenja na morji, kateri potrebujejo živeža, ki se dalj časa dober ohrani. Že se pošilja iz zgornjega Štajarskega na posebno vižo pripravljenega mleka veliko v Terst Lloydovemu pomorskemu društvu. Nek francozki knhar, dokler je v Gradcu bival, je vsako leto za več 1000 gold. sladkega graha, ki ga je umel v plehastih tržicah zelenega ohraniti, pošiljal v Pariz. Kar je ta znal, zakaj bi mi ne znali? Po vsem tem je bilo na drobno razleženo, kako se po mnogih skušnjah dajo ohraniti mnogoverstne jestvine, da so dolgo dolgo dobre“.

Novičar iz raznih krajev.

Sliši se, da zavoljo žalovanja, ki je na 16 dni predpisano, po svetli nadvojvodinji Marii Lizabeti (udovinadvojvoda Rajner-ja, bivšega kralja-namestnika v lombarško-benečanskem kraljestvu), ki je 25. dan t. m. umerla, so Cesar odložili za osem dni slovesni vhod v Milan, poglavno mesto lombarško. V Benetkah so ondašnjemu patrijarhu podarili za božičnik 18.000 lir z namenom, naj jih razdeli med uboge. — Ker je deželna komisija za zemljišno odvezo na Horvaškem in Slavonskem svoje poglavitne opravila dokončala, jo je c. k. ministerstvo notrajnih oprav 15. dan t. m. razpustilo in ob enem ukazalo, naj vse ostale opravila prevzame c. k. vodstvo dnarnice zemljišne odveze, ki bo svoje opravilstvo ob novem letu započelo. — Na političkem polji še zmiraj švajcarsko-pruski razpor zvo- nec nosi; vès svet radovedno pričakuje, kaj bo. Ker se je 27. dan t. m. snidel švajcarski zavezni zbor, moramo sedaj vsaki čas zvediti: ali bo mirna sprava ali bo voj- ska med njima. Vse kar se dosihmal govori in piše, so le dozdéve brez gotovosti. Le toliko je gotovo, da si diplomacija na vso moč prizadeva, mirno spravo doseči, švajcarska in pruska vlada pa se v tem pripravljata za vojsko. — Pariški zbor še nima tako gladke poti, kakor se je mislilo, ker le ena pripravljajoča seja ima biti še to leto, — po ti pa bo zbor odložen do 15. februarja. — 17. dan t. m. so imeli v Napolji spet velik strah. — V nekem magacinu se je vnelo (menda po nečimernosti) 160 centov smodnika (strelnega praha), ki je raznesel s strašnim gromom magazin in mnogo drugega zidovja blizo magazina, je poškodoval več bližnjih ladij in poslopij in po mestu sterl več šip; 20 ljudi je deloma do mertvega ubilo, deloma pa ranilo; vsa škoda se ceni na 500.000 cekinov. — Deržavni zbor v Atinjah se je začel 19. dan t. m. Ob slovesnem pričetku po kralji samem so bili poslanci vseh vlad pričujoči, le angleškega ni bilo. — Turška vlada jemlje dan na dan več dnarja na pòsodo, pa ga ji je še vse premalo, da bi mogla se lotiti železnic. Zavoljo varnosti ponoči je oklicala carigradska policija, da vsakdo, kdor gré ponoči po ulicah, mora imeti prižgano lampico, sicer ga bojo kavasi (tako se imenujejo turški policaji) seboj vzeli in zaparli. — V Piemontu, Parmi in Piačenci na Laškem razsaja med govedi pljučna kuga; v Moldavi in Valahii

pa je potihnila devetogubnica tako, da je avstrijska vlada na svoji meji preklicala prejšno oestro kontumacijo. — Po večletnem iskanji je od c. k. deželnega poglavartva v Bukovini izposlana komisija vendar tako srečna bila, da je našla grob in telo poslednjega samostojnega moldavskega kneza Štefana v Putni poleg Černovic; grob ni celó nič poškodovan, in v njem so našli še več drugih mertvaških trug njegovih žlahnikov. — Res, da tudi železnice niso varne prederznih tatov. Pretekli torek ponoči so en voz z blagom na železnici med Dunajem in Peštom odperli in oropali, ki je bil pri odhodu terdno zaklenjen. Tatinska derhal pa je mogla dosti časa imeti za rop, ker ni le vse kernire razbila in iz njih pobrala kar je bilo naj več vrednega, temuč tudi z neke uniforme so tatje odparali zlate obrobe; suknjo so pustili, zlatnino pa pobrali. Niso še znani tatovi, pa sodnija že sledi za njimi. — In tako končamo letošnjega „novičarja“ in ž njim sklenemo letošnje „Novice“. Iz serca želimo, da bi mogel „novičar“ prihodnje leto prav veselih novic na kupe donášati. Veseli bomo, ako bomo mogli prihodnje leto tako pohvaliti, kar smo pohvalili zavolj rodovitnosti njegove letošnje; naj bi nam pa spolnilo prihodnje leto tudi to, kar nam je letošnje še na dolgo ostalo. In tako z Bogom!

Bistriška.

Visoko na skalo
Grad zidan je bil,
Ozidje var'valo
Ga vojskinih sil.

Se v sobah svitelo
Srebró in zlató,
V dvoru viselo
Orožje ostró.

Pri stermin pa skali
Je potok šumljal,
Vasici še mali
Je dnarce koval.

Na strehi visoki
Zapoje piškal,
V grad pa pristopi
Orožna derhal.

Nje vojvoda bil je
Pa grada gospod.
In Bistriški zval se
Ta hrabri je rod.

Bile.

Pogovori vredništva.

Gosp. V. L. v Gorici: Pravite, „da bi „Novice“ še veliko več naročnikov dobile, ako bi le enkrat v tednu izhajale in bi naročnina potem nižja bila, ker marsikdo, ki si jih sedaj ne more naročiti, bi si jih potem naročil“. Boljši kup kakor so „Novice“ s svojimi dokladami ni nobenega časnika v našem cesarstvu, pa ne vemo tudi, ali ima kak drug toliko mnogoverstnega in namnoge strani koristnega blaga kot „Novice“. O ceni tedaj (le 3 gold. veljajo za celo leto v Ljubljani prejemane, po pošti pa kamor koli 4 gold.) ni mogoče nobene premembe. Da bi „Novice“ le enkrat izhajale, ne dopušča njih sedanji obširni namen. Da bi pa le enkrat v tednu izdajane bile nekoliko bolji kup, je res; pa komur so predrage, si kaj lahko pomaga, ako si tovarša dobi, ki jih ž njim vkup naročuje in mu polovico doplačuje. Napačna misel pa je ta, v kateri je še mnogo naših rojakov zapopadenih, da slovenski časniki in knige so namenjene le preprostemu ljudstvu po kmetih. Kdor je take misli navdan, ne želi svojemu maternemu jeziku tiste veljave, ki mu gré pred svetom in Bogom, in če bomo sami svoj jezik tako silili za peč, se ne smemo čuditi, ako se mu ne godi drugač od druge strani. Mi za svoj del smo bili zmiraj čez to ograjo, in mnogo reči, ki jih pišemo in natiskujemo, ne mislimo, da jih pišemo za dekle in hlapce.

Gosp. J. P. v Gradcu: Navratilovo knjižico smo Vam že davnej poslali; pošta mora za njo vediti.

M. M. v D.: Pisali ste unidan ljubljanski kmetijski družbi, da ste nekaj čisto novega najdli o poti, ktero dela zemlja okoli sonca. Da bi Vam ta misel dragega časa ne kradla, nam je naročila kmet. družba, Vam odkritoserčno svetovati, da več nese, ako se z obdelovanjem zemlje vkvarjamo kakor z ogledovanjem zvezd.

 Današnjemu listu je priložen zavitek in načelni list „Novic“ s kazalom važniših sestavkov letošnjega tečaja.